

Magajad ehmatasivad nõnda ára, et mõni õrna werega üsna pool surnuks jái. Kui jálle toibunud oliwad, waatasivad n'ad üks-teise silmi ja küssisivad, mis see tähendama pidi ja mis plarin see oli? Wanad naised ütlesivad: „See ikka wist midagi tähendab — kas surewad peigmees ja pruut ára, wõi tähendab see suurt wiljaikaldust.“ — No, eks ta ole ebausulistele ikka suur tähendus. Kallis aeg! — niisugune hirmus mürin!

Nüid ráákisiwad mõned ka, kudas keegi seda õnnetust maitseda saanud. Üks wanadlane naisekonks, kellele lõuaweeder natukene lodew (lahti) oli, platerdas suure häälega: „Mina mõtlesin: no nüid on wiimnepäew juba käes! taewas laguneb ára ja pilvetükid kukuwad mulle waštut nágu! Jumal ole mulle patusele armuline!“

Need arwatud pilvetükid ei olnud muud, kui lihasfüldi tükid, mis kausti seest välja kük-sisivad. Mõned arrawad, et pilwed tarre-tanud lihaleeme sarnatsed on, mis aga mitte töösi 'pole.

Selle kõlina ja pragina páale joostivad nüid kõik pulmalised kokku. Kës seda kuul-sivad, imetelesiwad wåga selle üle. Mõned ütlesivad: „Kass wist ajas maha!“ — „Kass jah!“ ütles üks teine, — „aga kahejalgne kass. Siia tuli eila õhtu üks wõeras poi-sike ja nokutas koldekiwi páál, kust ta párasst ahju taha ronis. Ehk wõib praegu alles sääl olla, — waatame járele.“ Nüid mindi poissi otshima, ja waata — sääl ta oligi, mehike! Aga kes wõis tõeste tema súiks tunnistada? Poiss näitas raskeste maga-wad, ega liigutanud silma=ripsedki, kui trised finna tulivad. N'ad küssisivad temalt, aga poiss arwas seda mitte táádwad, kelle súi see on. No mine wõta nüid finni, kelle temp see wõis olla. Aga mis üks ei mõista, mõistab jálle teine. Üks karusekihwamees, kes 20 aastat kroonut teeninud arwas olevat, ja selle eest eneselle „maa=firwe“ nina alla saanud, ütles: „Waadake esite ta riided ja käed járele, kas sääl ehk mitte mõnda märki külles leida 'pole.“